

Ο Άγιος Κύριλλος Αρχιεπίσκοπος Αλεξανδρείας για τους Ψαλμούς

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Του Αγίου Πατέρα μας
Κυρίλλου Αρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας
Υπόμνημα στους [Ψαλμούς](#)

Πρόλογος

Οι ιεροί λόγοι και η συγκέντρωση των θείων μαθημάτων προσφέρουν ονομαστή ωφέλεια σ' εκείνους που τα έχουν πει. Γιατί λέγει, «Η σοφία είναι ανώτερη από τους πολύτιμους λίθους και κάθε πολύτιμο πράγμα δεν είναι ισάξιο με αυτήν»¹.

Νομίζω λοιπόν ότι πρέπει να κοπιάζει, και πολύ πρόθυμα μάλιστα, για τα τόσο ωφέλιμα, και να είναι ανώτερος από κάθε κόπο και οκνηρία αυτός που επιθυμεί πολύ τα άξια θαυμασμού. Γιατί δεν κατορθώνονται εύκολα τα εξαιρετικά

κατορθώματα από αυτούς που έχουν συνηθίσει να πέφτουν σε οκνηρία, αλλά μόνο από εκείνους που θέλουν να ιδρώνουν γι' αυτά.

Από αυτό λοιπόν παρακινήθηκα και εγώ τώρα στο ότι πρέπει να διηγηθώ όσο μπορώ λίγα από αυτά που έχουν σχέση με το βιβλίο των ψαλμών. Γιατί τους ψάλλουν πολύ στην Εκκλησία του Κυρίου, για να τους ακούει ο λαός, και μπορούν οι γύρω από τον Ασάφ να αναδειχθούν προφήτες και αρχηγοί και δάσκαλοι, που τοποθετήθηκαν από τον Δαβίδ στους λαούς, για να υμνούν τον Κύριο και να τον δοξολογούν.

Και αυτά βέβαια έτσι ειπώθηκαν από μένα. Όσο για τα υπόλοιπα που τυχόν βρίσκονται σ' αυτούς, ήτοι το διάψαλμα ή το βέλος ή τον λημνίσκο² ή την μνήμη κάποιου άλλου ψαλμού, οδηγούμενος με τη χάρη του Κυρίου και συμβιβαζόμενος με την δύναμη Εκείνου, θα τα πω και πάλι.

Αλλά, και γι' αυτά που έχουν ειπωθεί, θα κάνω παρακάτω ευρύτερο λόγο με τη χάρη του Θεού.

Ψαλμός 1ος

Στίχ. 3. «Και όλα όσα θα κάνει αυτός θα έχουν αίσιο τέλος».

Πριν από τον ερχομό του Σωτήρα μας δεν ήταν εύκολη στους ανθρώπους η δυνατότητα να νικούν την παράλογη φιληδονία και να υπερβαίνουν τα όρια των κοσμικών επιθυμιών, όταν όμως εμφανίσθηκε σε μας ο Κύριος, που είναι Θεός, έγινε λείος και ομαλός, χωρίς να έχει τίποτε το ανηφορικό ή ανώμαλο, ο δρόμος που μας οδηγεί στην αρετή.

Στίχ. 5. «Οι ασεβείς δεν θα αναστηθούν κατά την κρίση».

Μερικές φορές βέβαια ακολουθεί σ' αυτούς και ευσπλαγχνία, ώστε να μη υποστούν τις ίδιες τιμωρίες με τους ασεβείς. Θα αναστηθούν φυσικά και οι αμαρτωλοί, αλλά δεν θα βρίσκονται στη βουλή και στη σύναξη των δικαίων. Βουλή βέβαια των δικαίων ονομάζει κατά κάποιο τρόπο την τάξη (θέση) και το αξίωμά τους.

Γιατί, αν και μπορεί κάποιος από τους αμαρτωλούς να είναι άξιος ελεημοσύνης ή συγγνώμης, αλλά δεν θα καταταγούν στους χορούς των άγιων. Καθόσον άλλος είναι ο κλήρος εκείνων, υψηλά τα καυχήματά τους, περίβλεπτη η χάρη και ατελείωτη η απόλαυση.

Γιατί έχουν τρυγήσει τον καρπό των κατορθωμάτων τους και απολαμβάνουν τις αμοιβές της γενναιότητάς τους σε κάθε αγαθό.

Συ όμως σημείωσε, ότι πρώτος ο Δαβίδ δίδαξε την ανάσταση και κρίση και την υπόσχεση της μέλλουσας ζωής με τρόπο σαφή³, χωρίς ο Μωυσής να έχει παραδώσει τίποτε.

1. Παροιμ. 3, 24

2. Στενή ταινία από μαλλί, με την οποία έδεναν τα μαλλιά.

3. Ματθ. 25,34.

Από τον τόμο «Κυρίλλου Αλεξανδρείας, Άπαντα τα έργα, τόμος 14» του εκδοτικού οίκου Ελευθερίου Μερετάκη «Το Βυζάντιον», Πατερικαί Εκδόσεις Γρηγόριος Παλαμάς, Θεσσαλονίκη 2003. Κείμενο, μετάφραση, σχόλια Παναγιώτης Παπαευαγγέλου, δρ. Θεολογίας. Επόπτης, επιμελητής εκδόσεως Ελευθέριος Γ. Μερετάκης, πτ. Θεολογίας.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)